

Kansakoulujen opettajille.

Työtoverit kansansivistyksen vainiolla! Muutamien, etupäässä kaupunkien kansakoulujen opettajat ovat poistuneet työstään ja koettavat myös muuten vallankumousta vastustamalla auttaa jälleen jaloilleen vanhaa virkavaltaa ja suurporvariston kukkarolle niin hyödyllisiä entisiä yhteiskuntaoloja. Mutta me kysymme: olivatko ne sitten niin suopeita kansansivistykselle ja sen työntekijöille, että kansakoulunopettajain sopii niitä yrittellä puolustaa? Ja onko mielestänne oikein, että hylkääte omat oppilaanne, työtätekevään vanhempain lapset?

Lukemattomissa kirjoituksissa olette yhä uudestaan tuoneet julkisuuteen taloudellisen asemanne parantamisen tarpeellisuutta. Olette ennen viime keväästä vallankumousta rukoilleet kapitalisteilta armopaloja, olette sittemmin vallankumouksen rohkaisemina myös uhkailleet heitä. Mutta se kaikki on kaikunut kuuroille korville. Taloudellinen asemanne ei ole kohonnut edes sen vertaa, kuin elintarpeiden kallistuminen edellyttäisi!

Koulutyössänne ette myös ole saaneet tuntea minkäänlaista vapautta. Jos milloin olette rohjenneet vapaasti esittää mielipiteitänne joko koulussa tai sen ulkopuolella, on teitä vastassa ollut johtokunta, papisto j. n., eikä entinen kouluylhallitus suinkaan tällöin asettunut opettajia puoltamaan. Päinvastoin, melkein aina opettajan asia siellä hävisi, johtokunta tuli voitolle tahi rikollisena ollen jäi rankaisematta.

Omantunnon vastaisia ovat myös olleet useat oppikirjat. Niissä on vanhoillinen henki, joka kaikkialta huokuu esim. nöyräniskaisuutta kapitalistista yläluokkaa kohtaan tahi näyttää, miten muka oikea isänmaarakkaus vaatii kansaa tottelemaan sotaherroja ja esivaltaa, vaikkapa nämä johtaisivat joukkoja vieraitten kansain alueille. Kansan kasvattajat, kansan yläpuolella ei saa olla mitään hallitsevia sukuja tahi kuninkaita, vaan olkoon kansan tahto korkeimpana lakina tässä maassa. Uusi aika siis vaatii oppikirjain uudistusta, oppiaineksen seulomista, jotta kaikki väärä siitä jää pois ja vain totuudet pysyvät.

Entä nuo kalpeat oppilaanne! Heillä ei tavallisinakaan aikoina ole kunnan asuntoa, ei lämpimiä vaatteita tahi kelvollisia jalkineita ja ravitsevaa ruokaa. Nyt, kamppaillessaan nälän ja kylmän kanssa, on heidän tilansa vielä kurjempi. Ja kuitenkin tulisi heidän kyetä kehittymään! Heidän vanhempansa ovat jo kauvan sitten ryhtyneet taistelemaan itselleen ja lapsilleen siedettäviä oloja, ja te tiedätte, miten mahtavina tekijöinä kasvatuksessa ovat olot ja ympäristö. Tiedätte myös, ettei muutama vuorokauden tunnin olo valoisassakaan koulussa voi paljoa vaikuttaa oppilaan kasvatukseen hyväksi, ellei koti ole onnellinen, puutteista vapaa. Miksi ette siis tekin olisi mukana luomassa oppilailenne ja hei-

dän vanhemmilleen suopeaa ympäristöä, tyydyttäviä koteja? Ah, miksi moni teistä parjaa oppilaille heidän vanhempiaan, joita lapset eivät kuitenkaan halveksi. Saatatte siten lapset äärettömään jännitykseen ja teette arvaamattoman suuren kasvatusopillisen virheen sekä koulussa olon oppilaille synkäksi ja vastenmieliseksi!

Miksi ette työskentelisi koulussanne saman aatteen eläyttämänä kuin kurjuudesta kohoava kansa? Nähkää, historian hengetär kostaa nyt koko köyhälistön ja niin teidänkin puolestanne. Nyt kaikki väärä, laho kaatuu. Myös kansakoulunopettaja ja hänen oppilaansa odottavat uutta aikaa. Elköön teistä kukaan asettuko poikkiteloin vapauden voittokulun tielle; elkää surko ihmiskunnan uudestaan syntymistä.

Kapitalistisen riiston nyt maailmansodan aikana kohotessa huippuunsa ovat nälkä ja vanhan järjestelmän muut varjopuolet johtaneet kansoja vallankumouksiin. Ja me uskomme, että oikeuksiensa puolesta taisteluun nousseen kansan kärsimysten ja uhrausten kautta voitetaan oikeudenmukaisempi yhteiskunta, jossa kaikilla on onnellisen elämän ehdot. Uuden yhteiskunnan synnytystuskat voivat tosin olla suuret, mutta historian lakeja emme voi muuttaa.

Opettajatoverit, käykää työhön, korjatkaa, mitä kansaa vastaan olette rikkoneet! Elköön historian kirjoittaja saako aihetta langettaakseen tuomion, että Suomen kansakoulunopettajissa oli sellaisia, jotka tärkeänä hetkenä eivät velvollisuuttaan täyttäneet.

Suomen Kouluneuvoston puolesta:

J. Pärssinen.

Y. K. Laine.